

Sygn. akt V KZ 31/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puskarski

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **P.W.**,

skazanego z art. 148 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 lipca 2019 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2019 r., sygn. akt

V KO 42/19,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności,

w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt XVI K [...],

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2019 r., sygn. akt V KO 42/19, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku P.W. o wznowienie postępowania w sprawie

zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt XVI K [...], wobec uznania, że jest on oczywiście bezzasadny.

Zażalenie na ww. postanowienie wniósł skazany P.W.. W swoim środku odwoławczym wnioskodawca wskazał, że nie popełnił przypisanego mu przestępstwa, posiłkując się zeznaniami wybranych świadków. Wniósł także o ustanowienie mu obrońcy.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Trafnie podkreślił Sąd Najwyższy w pisemnych motywach rozstrzygnięcia zaskarżonego postanowienia, że skazany we wniosku nie wskazał żadnych okoliczności, które w świetle art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. oraz art. 540b k.p.k. uzasadniałyby przeprowadzenie postępowania wznowieniowego. Przedstawiona natomiast w zażaleniu argumentacja sprowadza się wyłącznie do kwestionowania trafności ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd pierwszej instancji w zakresie sprawstwa skazanego. Trzeba zaznaczyć, że autor środka odwoławczego po raz kolejny odnosi się do tych samych okoliczności, nieudolnie próbując zakwestionować prawomocnie dokonaną ocenę dowodów. Sąd Najwyższy rozpoznał już bowiem w dniu 21 czerwca 2016 r., sygn. akt V KO 44/16, wniosek obrońcy o wznowienie postępowania, który wskazywał na identyczne przesłanki uruchomienia procedury określonej w rozdziale 56. Kodeksu postępowania karnego.

Podkreślić również trzeba, że art. 545 § 3 k.p.k. przewiduje, iż sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie nawet bez potrzeby wzywania do usunięcia jego braków formalnych w postaci sporządzenia i podpisania go przez uprawniony podmiot, jeżeli już z samej treści tego wniosku wynika, iż jest on w oczywisty sposób bezzasadny. Rozwiązanie to, zapewniające wstępną kontrolę wniosku o wznowienie postępowania, wprowadzono po to, aby wyeliminować konieczność przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym i tak nie może doprowadzić

do wznowienia postępowania. W konsekwencji wskazywanie przez skarżącego na karnoprocesowych.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.